

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.106/2026/4.
A felperes:	felperes1 (cím1) dr. Balogh Éva ügyvéd
A felperes képviselője:	(cím3)
Az alperes:	vármegyei1 Rendőr-főkapitányság (cím2)
Az alperes képviselője: A per tárgya:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos illetménnyel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó jogvita (megbízási díj megfizetése)
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 3.K.700.624/2025/9. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 75.000 (hetvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a helységi Rendőrkapitányság osztályi állományában helyszínelő (baleseti) és balesetvizsgáló beosztásban van kinevezve, szolgálatteljesítési helye a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területe. A felperes a 2023. február 1-től 2024. december 31-ig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) rendszeresen, szinte minden szolgálatában, napi jelleggel látott el járőri feladatokat, TIK küldéses járőrszolgálatot, sebességellenőrzést, traffipaxot kezelt, leállításokat, közigazgatási bírságolásokat végzett, rendezvényeket biztosított forgalomellenőrző feladatokat hajtott végre, akár más rendőrkapitányság illetékességi területén is; az emiatt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám számú, 2025.június 24-én kiadmányozott határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

[2] A felperes a perbeli időszakot megelőző 2020. január 1. – 2023. január 31. közötti időszak vonatkozásában már érvényesítette megbízási díj igényét, amit a Miskolci Törvényszék a 3.K.700.425/2023/18. számú ítéletében megalapozottnak talált és a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 4.Kf.700.022/2024/4. számú ítéletével helybenhagyott.

A kereset és a védírat

[3] A felperes a keresetében az alperes kötelezését kérte a perbeli időszakra számítottan (23 hónapra) bruttó 888.950 forint megbízási díj és annak középidőtől (2024. február 1.) számított késedelmi kamata megfizetésére. Állította, hogy a kinevezése szerinti beosztásához (helyszínelő (baleseti) és balesetvizsgáló) a megjelölt feladatok nem tartozhatnak, a közlekedési balesetek és a közlekedési bűncselekmények, valamint a közlekedés körében elkövetett más bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34) ORFK utasítás (a továbbiakban: 60/2010.ORFK utasítás) elkülönülten tartalmazza a helyszínelő (baleseti) feladatait, ezek között a megjelölt járőri feladatok nem szerepelnek, azokat a Járőr- és Őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) határozza meg, ezzel a két működési terület (baleseti helyszínelés, járőr és őrszolgálat) elkülönülését is deklarálja, a járőrszolgálat pedig magában foglalja a járművek és járművezetők ellenőrzése körében a sebességmérést és az egyéb járőri feladatokat egyaránt. Hivatkozott a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla által kimunkált felsőbbbírósági gyakorlatra. Igényét az illetményalap 100%-ában határozta meg, keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltéséhez szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendeletet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) és a 60/2010.ORFK utasítást jelölte meg.

[4] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerúságát. Kifejtette, hogy a felperes munkaköri leírásában egyetlen olyan feladatot sem írt elő, amely a közlekedésrendészeti szakterületen dolgozó hivatásos állományú munkaköréhez nem kapcsolható. A közlekedési jogsértést dokumentáló technikai eszközök rendőrségi alkalmazásáról szóló 26/2013.(VI.29.) ORFK utasítás szabályozza a sebességellenőrzési feladatokat, annak 14. és 15. pontja alapján sebességmérő joggal járó mérést kizárólag az adott típusra érvényesített kezelői igazolvánnyal rendelkező személy

végezhet; kezelői feladatra kizárólag hivatásos állományú önálló intézkedési jogosultsággal felruházott személy jelölhető ki. Mindebből látható, hogy a norma a feladatellátást nem köti egyetlen beosztáshoz sem, ezek nem általános rendőrségi, hanem speciális rendőrségi közlekedésrendészeti feladatok. Állította, hogy a felperes nem látott el beosztásában nem tartozó többletfeladatokat, különösen nem végzett jelentős többletmunkát, ezért a Hszt. 102.§ (1) bekezdés b) pontjában foglalt feltétel nem teljesül.

[5] A jogalap fennállása esetére a követelésösszege tekintetében az illetményalap 50%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat tartott indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek megbízási díj jogcímén bruttó 888.950 forintot és ennek 2024. február 1-től a kifizetéséig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 180.000. forint perköltséget, továbbá a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására 8.177 forint állam által előlegezett költséget.

[7] A perben azt vizsgálta, hogy a felperes ellátott-e olyan, a szolgálati beosztásához (helyszínelő (baleseti) és balesetvizsgáló) nem tartozó feladatokat, amelyek többletfeladatnak minősülnek. A 2023. február 1-jei jogszabálmódosításra figyelemmel azt is vizsgálta, hogy a feladatellátás jelentős többletmunkát jelentett-e és nem volt-e eseti jellegű. A többlettevékenységért járó megbízási díj jogalapja körében tekintettel volt a Kúria által kimunkált, kiforrott bírói gyakorlatra, kiemelte, hogy a rendvédelmi szerv szabadon csak egy adott kinevezésen, az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos állományú munkaköri feladatait, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van (Mf. II. 10.179/2011/4.). A 60/2010. ORFK utasítás a helyszínelő (baleseti) feladatait az adott munkakörre nézve kógens módon meghatározza, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladatok ellátásáért a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv. II. 10.304/2017/15., BH2016.259., Mfv. I. 10.751/2016/4.). A bírói gyakorlat egységes abban is, hogy ha hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagjai hosszabb időn át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többlet szolgáltatnak minősül és ellentételezésre jogosít.

[8] A bizonyítás, a perrel érintett időszakban végzett feladatok mibenléte, azok jellegének vizsgálata, a felek által becsatolt iratok, munkaköri leírás, a felperes által készített kimutatás, a felperes előjárójának valamint a balesethelyszínelő beosztású tanú vallomása, a felperes személyes meghallgatása alapján feltárta, hogy a felperes a peresített valamennyi hónap minden szolgálati napján a helyszínelő tevékenység prioritását szem előtt tartva baleset hiányában napi többórás időtartamban szolgálatai mintegy 80 %-ában helyszínelő beosztásba nem tartozó egyéb, főként közlekedési járőri feladatokat látott el, sebességellenőrzési feladatokat hajtott végre, ezen belül traffipaxot kezel, ehhez kapcsolódó leállításokat, közigazgatási bírságolásokat végzett a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területén és azon kívül is. Az előjáró tanú akként nyilatkozott, hogy a felperes havi rendszerességgel,

minden hónapban részt vett fokozott ellenőrzésekben, amelyek keretében forgalomellenőrzési feladatokat látott el a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területén, illetve összevont fokozott ellenőrzések alkalmával a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül is, továbbá szükség esetén baleseti helyszínelést is végzett más kapitányság, illetve az autópálya illetékességi területén. A baleseti helyszínelő beosztású tanú nyilatkozata szerint a felperes a szolgálatok 80 %-ában végzett nem a beosztásba tartozó feladatokat, járőr beosztásba tartozó közlekedési feladatokat, sebességmérési, traffipax kezelési feladatokat, fokozott ellenőrzések keretében forgalomellenőrzésekben rendszeresen részt vett, összevont fokozott ellenőrzések alkalmával a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül is.

[9] Összességében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes nemcsak a kinevezése szerinti szolgálati beosztásához tartozó feladatokat végezte a perbeli időszakban, és nemcsak a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területén, ezért e szolgálatok többletszolgálatnak minősülnek és megbízási díjra jogosítanak. A felperes által a perbeli időszakban végzett többletfeladatellátás megfelelt a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltételeknek, mivel a felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat látott el rendszeresen a munkáltató megbízása alapján, ami szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tette ki. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a feladatellátás 2023. február 1-je után is nem eseti jellegű, hanem ténylegesen jelentős többletmunkát jelent. A Hszt. 102.§ (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napjától hatályba lépett módosítása a szolgálat teljesítésére vonatkozó szabály, amely a megbízási díj Hszt. 71. §-ában meghatározott feltételeit nem írja felül.

[10] Az összegszerűség körében az illetményalap 100%-ában meghatározott megbízási díj igényt alaposnak találta, arányosnak az ellátott többletfeladattal, figyelemmel annak gyakoriságára, ezért azt nem csökkentette.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[11] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset egészében elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ában, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdésében, továbbá a 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletében írtak téves értelmezésével, jogszabálysértő módon hozta meg döntését. A törvényszék ítéletében jogszabálysértő módon, tévesen értelmezte továbbá a 60/2010. ORFK utasítás) 2. pont m) alpontjában írt rendelkezéseket és ezekkel ellentétes megállapításokat tett, továbbá jogszabálysértő módon figyelmen kívül hagyta az alperesi hivatkozást a 26/2013. (VI. 28.) ORFK utasítás 2. pont a)-c) alpontjaiban, 3. pont b) alpontjában, valamint 14-15. pontjaiban írtakat, és ezek mellőzése folytán jogszabálysértő következtetéseket tett.

[12] Álláspontja szerint a törvényszék a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást és a per elbírálása szempontjából irányadó jogszabályi rendelkezéseket bár helyesen állapította meg, de a megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Alperesi munkáltató egyetlen olyan feladatot sem írt elő, amely a közlekedésrendészeti szakterületen dolgozó hivatásos állományú felperes betöltött munkaköréhez nem kapcsolható. A felsorolt feladatok között lehetnek olyanok, amelyek a Járőrszabályzatban is megtalálhatóak, ez azonban nem jelenti azt, hogy azok csak járőr által ellátható feladatok lennének, vagy hogy felperes járőr beosztásba tartozó feladatot látott volna el. A törvényszék azzal, hogy a felperes munkaköri leírásában szereplő feladatokat más beosztásba tartozónak minősíti, valamint megállapítja, hogy mi képezheti a helyszínelő beosztást betöltő felperes munkaköri feladatait, jogszabálysértő módon csorbítja a munkáltató alperesnek azt a jogát, hogy felperes munkaköri leírásának elemeit az adott munkakör keretei között egyoldalúan meghatározza. Az alperes nem valamennyi közlekedésrendészeti feladatot, hanem csupán a bíróság által is felsorolt sebességmérési, fokozott ellenőrzés keretében forgalomellenőrzési feladatokat tette a felperes munkakörének részévé, amelyek a bíróság jogszabálysértő következtetésével ellentétben a balesetek megelőzésével, illetve közlekedési szabályok betartatásával kapcsolatos feladatokhoz tartoznak, vagyis olyanok, amelyek a helyszínelő munkakör céljával egyeznek. Bár a forgalomellenőrzési feladatok lehetnek járőr beosztásba tartozó feladatok, de ez nem zárja ki, hogy a balesetek megelőzésével, illetve közlekedési szabályok betartatásával kapcsolatos feladatok részeként jogszabálysértés nélkül előírható legyen a baleseti helyszínelői beosztásban is. A törvényszék jogszabálysértő módon hagyta figyelmen kívül ítéletében az alperesnek – a sebességmérési feladatoknak a helyszínelő munkakörbe tartozását illetően – előadott hivatkozását a 26/2013. ORFK utasítás 2. pont a) -c) alpontjaiban, 3. pont b) alpontjában, valamint 14-15. pontjaiban írtakra, és ezek mellőzése folytán jogszabálysértő megállapításokat tett. A figyelmen kívül hagyott normatív rendelkezés is igazolja, hogy a helyszínelő beosztásba nemcsak a 60/2010. ORFK utasításban felsorolt feladatok tartoznak, következésképpen a felperes nem látott el beosztásába nem tartozó feladatot többletfeladatként, továbbá nem látott el a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának első fordulata szerinti, beosztásába nem tartozó, többletfeladatot. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának második fordulatában szabályozottokon túli többletfeladat ellátásra pedig felperes még utalás szintjén sem hivatkozott. Többletfeladat ellátása hiányában pedig a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj iránti igény sem lehet alapos. Fenntartotta, hogy abban az esetben, ha megállapítást nyerne, hogy a felperes az egyébként a munkaköri leírásában rögzített feladatai ellátásáért megbízási díjra lenne jogosult – az a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott minimum mértéket, a rendvédelmi illetményalap 50%-áig terjedő mértékű díjazást nem haladhatja meg.

[13] A felperes az ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Továbbra is azt hangsúlyozta, hogy a 60/2010. ORFK utasítás valóban nem a szolgálati beosztás tartalmát, és a felperes munkaköri feladatait tartalmazza, ugyanakkor azzal, hogy a két ORFK utasítás a helyszínelő feladatait és a járőrszolgálat feladatait elkülönülten szabályozza, korlátot teremt az egyes szolgálati területekhez sorolandó szolgálati beosztásokhoz rendelhető munkaköri feladatok tekintetében. Az elsőfokú eljárás során megállapítást nyert, hogy rendkívüli mértékű többletmunkát jelent számára az egyéb jellegű feladatok ellátása a baleseti

helyszínelő munkakörébe tartozó feladatok ellátása mellett, ekként az elsőfokú bíróság által megítélt 100 % mértékű megbízási díj nem eltúlzott, nem jogszabálysértő.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem keretei között - a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve - bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást nem vitatta, a marasztalási összeg mértékét és az arra vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi jogszabálysértést nem jelölt, ekként - jogalapra és összecszerűsége vonatkozó - anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát kérte a másodfokú bíróságtól.

[16] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, mivel az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a felperes beosztásának részét képezték, és azok többletfeladat jellege nem nyert alátámasztást. A felek eltérő jogértelmezéséből fakadó vitás kérdések értelmezését azonban a Hszt. módosítása előtti időszak tekintetében a Kúria már elvégezte, amit a Fővárosi Ítéltábla is irányadónak tekintett, attól eltérni nem kívánt.

[17] A hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenységnek van jelentősége (Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5). Ezen jogszabályi rendelkezésben meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztáshoz tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül (Kf.III.45.110/2022/4.), amelyért megbízási díj jár.

[18] A bírói gyakorlat egységes abban, hogy a hivatásos állomány tagjának beosztásához igazodóan kell meghatározni a munkaköri leírásban ténylegesen végezhető feladatokat, ami nem fedhet le több, másik beosztást. A 60/2010. ORFK utasítás kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyet a munkáltató nem bővíthet korlátlanul; az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a sebességellenőrzés, forgalomellenőrzés, egyéb (járőr jellegű) feladatok egyértelműen nem tartoztak a felperes beosztásába, mert ez a tevékenység a baleseti helyszínelői munkától - minőségét és az ahhoz társuló felelősséget tekintve is - eltérő munkafeladat végrehajtását jelenti. A munkáltató

esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekint egy másik munkakör - akár átmeneti, akár tartós - feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[19] A Kúria a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja értelmezése során a hasonló tényállású ügyekben több határozatában (Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Kf.III.45.090/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-752) kifejtette, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó, hogy az alperesnek az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[20] A Kúria több határozatában kifejtette, hogy a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölé rendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. (Kfv.VII.37.193/2020/8. – BHGY K-KJ-2020-246, Kf.VII.39.246/2020/4. – BHGY K-KJ-2020-469).

[21] A hivatásos állomány tagjának a szolgálatteljesítése során a munkaköri leírásban rögzített és a munkáltató rendelkezése alapján a beosztáshoz tartozó, illetve a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kell hajtania, a beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátása azonban többletszolgálatnak minősül, amelyért - amennyiben az az adott szolgálati beosztáshoz nem tartozó rendszeresen elvégzett további tevékenység - a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., BH2018. 259., Mfv.I.10.751/2016/4. számú határozatok). A munkáltató utasítási joga az alperesi állásponttal szemben nem korlátlan, ezért csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely annak keretei közé tartozik. Egy másik munkakör - akár átmeneti, akár tartós ellátása - nem tekinthető az adott munkakör részének (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VIII.39.804/2021/4. számú kúriai határozatok).

[22] Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a felperes a baleseti helyszínelői beosztásán kívüli sebességellenőrzési és egyéb járőr ellegű feladatok teljesítésével a

munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. A 60/2010. ORFK utasítás kógens módon meghatározta az ellátandó feladatok körét, amelyet a munkáltató nem bővíthet korlátlanul; a sebességellenőrzés, forgalomellenőrzés és egyéb járőr jellegű feladatok egyértelműen nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásába, mert ez a tevékenység a baleseti helyszínelői munkától - minőségét és az ahhoz társuló felelősséget tekintve - eltérő munkafeladat végrehajtását jelenti.

[23] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett - a feladatkimutatásban tételesen megjelölt - feladatok nem a beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult. Nem annak volt jelentősége, hogy felperes munkaköri leírásában rögzítették-e a sebességmérést, forgalomellenőrzést, vagy hogy az állománytáblázat közlekedési járőr beosztásokat nem tartalmazott, hanem annak, hogy a felperes által ellátott sebességmérési, közlekedésellenőrzési, egyéb járőri jellegű feladatok a balesethelyszínelői beosztásához nem tartozhattak hozzá.

[24] Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a 60/2010. ORFK utasítás kógens rendelkezései nem irányadók, s a felperes a helyszínelői beosztásán kívüli közlekedési ellenőrzési, sebességmérési és egyéb feladatok teljesítésével a beosztásába tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el, illetőleg egyetlen olyan feladatot sem írt elő a felperesnek, amely a közlekedésrendészeti szakterületen dolgozó hivatásos állományú munkaköréhez nem kapcsolható. Az alperes ezen fellebbezési érvelésével szemben az ítéltábla rámutat arra, hogy a Járőrszabályzat IV., a járőrszolgálat ellátására vonatkozó külön előírásokat tartalmazó fejezete külön alcímben (6.4.) szabályozza a közlekedési forgalomellenőrző járőrszolgálat feladatait, beékelve a 79. pont a) alpontjában közlekedési intézkedés végrehajtásaként a közúti forgalomban részt vevő járművek és járművezetők ellenőrzését. Abból, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszköz nem nevesíti kizárólagosan a sebességmérést, forgalomellenőrzést, nem vonható le olyan következtetés, hogy az az adott munkakör annak minőségétől, felelősségétől függetlenül olyan rendőri alapfeladatot jelentene, amely a közlekedésrendészeti szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódik, és így a járőri beosztástól eltérő helyszínelő és balesetvizsgáló munkakörhöz – annak szerves részeként – társítható.

[25] A fenti vizsgálati körtől elkülönülő azon munkaszervezési kérdésnek, hogy a felperes munkaideje a helyszínelői és balesetvizsgálói feladatok ellátásával esetlegesen nem volt teljeskörűen lefedett, a szolgálati beosztásába tartozó feladatok meghatározása körében nincs jelentősége. Ezen indokra hivatkozással az ellátott többletfeladat nem minősül a felperes beosztásába tartozónak, és annak rendes szolgálati időben történő teljesítése nem jelenti azt sem, hogy a szóban forgó feladatokat a felperes ne a Hszt. 71. § (5) bekezdésének megfelelően, a beosztásába tartozó feladatok egyidejű elvégzése mellett látta volna el.

[26] A perben nem volt vitatott, hogy a perbeli időszakban felperes a beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint szinte minden szolgálatában a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, ezért az elsőfokú bíróság helyesen a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése fennállását állapította meg.

[27] A Fővárosi Ítéltábla az 4.Kf.700.031/2024/4.számú ítéletében már állást foglalt abban, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napi hatályú módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, mert ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hsz t. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] mint speciális szabály, kiüresedne A Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában - a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó rendelkezésektől - elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja a megbízási díjjal nem azonos, annak nem feleltethető meg, ez utóbbinál a többletmunka és a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli feladatellátás nem lehet konjunktív feltétel. Erre tekintettel nem foghatott helyt az alperes érvelése sem. Az elsőfokú bíróság ebből következően azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban jelentős többletmunkát végzett, amire tekintettel ezen időszakban is a megbízási díj megilleti.

[28] A megbízási díj mértékével összefüggésben az alperes megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (5) bekezdésére hivatkozott és előadta, hogy a minimum díjmértéket (azaz a rendvédelmi illetményalap 50%-át) meghaladó összeget) a többletfeladat és többletterhelés nem alapozta meg, lévén, hogy a helyszínelési feladatok a felperes munkaideje kb.10%-át tették ki, e körben álláspontja szerint az indokolás a feladat bonyolultsága, a többlettudás szükségessége tekintetében elfogadhatatlan. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság részéről a felperes saját beosztása melletti többletfeladatok rendszeres és jelentős mértékére tekintettel indokolt volt a megbízási díjnak az illetményalap 100%-ában történő megállapítása. A 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdése is a mérlegelendő szempontoknál a többletfeladat nagyságát, a megbízással járó többletterheket, és a helyettesített szolgálati beosztás besorolását nevesíti. Az elsőfokú bíróság mérlegelése a felperes valamennyi szolgálata tekintetében szolgálati idejének több mint felét kitevő időben elvégzett többletmunkája tekintetében nem volt okszerűtlen, ellentmondásos, vagy a megállapított tényállással ellentétes. Az elsőfokú bíróság alappal állapította meg, hogy a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő keretek között a 100%-os mértékre irányuló kereseti igény a többletfeladatok gyakoriságára, jellegére tekintettel nem tekinthető eltúlzottnak.

[29] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[30] A pereszes alperes a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.)

83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (4) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által a kifejtett érdemi munkával arányosan felszámított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[31] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a fellebbezési illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[32] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 15.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Tóth László s.k.
bíró

dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
bíró